

0214.556
860212 038

860212 038

DE JEUGD IN HET HUIDIGE MAATSCHAPPIJBEELD

IS ER EEN TOEKOMST ?

door: E.M.A. Bouman

Een nota van de Centruumpartij inzake het
Jeugdbeleid.

juni 1985.

0214.556
860212 038

INHOUDSOPGAVE

Inleiding	1
Jeugdwerkloosheid	2
Oplossing (jeugd)werkloosheid	7
Jeugdcriminaliteit c.g. agressiviteit	13
Randgroepjongeren	15
Tweede generatie buitenlanders	20
De Raad voor de Kinderbescherming	27
(Jongeren) huisvesting	29
Religie	33
Hulpverlening in het kader van de gezondheidszorg	38
Nawoord	43
Geraadpleegde literatuur	44

INLEIDING

De jeugd vormt een belangrijke groep binnen onze samenleving.

Er wordt dan ook grote waarde gehecht aan een doelmatig jeugdbeleid.

Het jaar 1985 is niet voor niets door de Verenigde Naties uitgeroepen tot jongerenjaar.

Twee van de grootste problemen onder de jeugd zijn de toenemende werkloosheid en de steeds feller wordende agressiviteit c.q. criminaliteit.

In het kader van deze nota wil ik de vinger leggen op een aantal pijnlijke plekken binnen het huidige jeugd(wan)beleid.

Stapsgewijs wordt de verscheidenheid aan problemen waar de jongere eventueel mee te maken kan krijgen doorgewerkt en zo mogelijk wordt een oplossing aangeboden, of in ieder geval een handreiking gegeven naar een uitkomst, waarmee de bestaande problemen verkleind c.q. opgelost kunnen worden.

Onder jeugd wordt in deze nota verstaan vrouwen en mannen in de leeftijdsgroep van 14 tot 25 jaar.

Voor wat betreft de werkloosheid is de leeftijdsgroep van 16 tot 25 jaar aangehouden.

Aan het onderwerp jeugdcriminaliteit en de rol van de politie in deze problematiek wordt in deze nota niet veel aandacht besteed, omdat dit onderdeel als aparte nota verschijnt.

Het is mijns inziens noodzakelijk dat er een specifiek jeugdbeleid komt, samengebracht onder één noemer en niet uitgewaaid over verschillende departementen.

JEUGDWERKLOOSHEID.

In augustus 1981 was 50% van de jongeren tot 25 jaar werkloos. De jeugd vormt de grootste groep werklozen in onze samenleving.

Vrouwen zijn vaker werkloos dan mannen, wat o.a. te verklaren zou kunnen zijn door het feit, dat meer mannen ongeschoold werkzaam zijn in de zware industriële sector dan vrouwen.

De vooropleiding is van groot belang; er is duidelijk te constateren, dat de groep jongeren die alleen maar lagere school heeft gevolgd het grootste percentage werklozen kent; in 1983 was dat + 37%, tegen 10% werklozen onder diegenen die in het bezit zijn van een mbo-diploma.

Gediplomeerde jongeren opereren op een andere arbeidsmarkt dan de jongeren die het met weinig opleiding moeten stellen.

Mede door de verslechterde arbeidssituatie stijgt het percentage jongeren in de leeftijd van 16 tot 25 jaar dat dagonderwijs volgt tussen 1981 en 1983 tot 40,5% vergeleken bij 1979 nl. 37,5%.

Het aantal jeugdige werkloze vrouwen daalt van 56% (in 1979) naar + 43% (in 1983), terwijl aan de andere kant de werkloosheid groeit, doordat steeds meer vrouwen toetreden tot de beroepsbevolking; in 1979 was dit 78,7%, in 1983 al 85,3%.

Het percentage werkloze jonge mannen is gestegen van 5,2% in 1979 naar 20,5% in 1983.

In bijna alle bedrijfstakken - de uitzonderingen zijn in dit geval de landbouw en de visserij - is het aantal werklozen toegenomen. De bouw komt er het slechts vanaf met een daling van 44%.

De jaren na de oliecrisis 1973/74 zijn tekenend geweest voor een sterk achteruitgaande economische groei, die leidde tot een afnemende werkgelegenheid, terwijl de beroepsbevolking bleef groeien.

We onderscheiden twee soorten werkloosheid: de CONJUNCTURELE werkloosheid, die ontstaat door een verslechtering van de economie en weer opgeheven wordt zodra de economie verbetert, en de STRUCTURELE werkloosheid, die niet gekoppeld is aan de conjuncturele werkloosheid, maar een gevolg is van het verlies van arbeidsplaatsen, bijv. door automatisering.

Veel jongeren zijn aangewezen op nieuwe arbeidsplaatsen op de arbeidsmarkt en als de conjunctuur terugloopt valt er een stilstand te constateren: men verandert in zo'n situatie niet snel van werkgever en een eventueel open gekomen plaats wordt dan vaak door iemand van binnen het bedrijf opgevuld.

Dit alles houdt in, dat er een stuk minder plaatsen beschikbaar komen voor bijv. schoolverlaters.

Aan het eind van een schooljaar treedt er een overspoeling van de arbeidsmarkt op; er is dan duidelijk sprake van een seizoensinvloed.

Een eventuele daling van de werkloosheid onder de jongeren valt dan ook te verklaren uit het feit, dat steeds meer jeugdigen onderwijs blijven volgen, waardoor de leeftijd waarop men werkloos raakt automatisch opschuift naar + 19 jaar.

Melaas doet zich in het onderwijs het probleem voor, dat de leerstof en wat daarmee samenhangt slecht aansluit op de arbeidsmarkt.

Een jeugdige wordt op te jonge leeftijd gedwongen een schoolopleiding of vakkenpakket te kiezen, waarvan vaak niet te overzien is, of het ook inderdaad op latere leeftijd een passende keuze blijkt te zijn.

De invloed die het werkloos zijn op een jongere heeft, moeten wij niet bagatelliseren.

De jongere gaat er financieel op achteruit, waardoor de situatie ontstaat dat:

- a. de jeugdige te lang afhankelijk blijft van de ouders, wat weer allerlei conflicten met zich meebrengt binnen het gezin, en
- b. criminaliteit en agressief gedrag opgeroepen wordt. Criminaliteit in de vorm van diefstal, omdat nu eenmaal het geld ontbreekt om bijv. merk-kleding, platen en trend-artikelen te kopen, die gangbaar zijn onder de jeugd van deze tijd. Agressiviteit in de vorm van vechtpartijen en vandalisme, een uiting van protest tegen de maatschappij die hen dit heeft aangedaan: een jeugd zonder toekomst !

De jongere gaat twijfelen aan zijn eigen kunnen.

De sociale contacten worden minder en er is geen sprake meer van een regelmatig leven. De passiviteit steekt de kop op. Er wordt uitgeslapen en er is geen dagindeling meer. Het gevolg is verveling, baldadigheid, doelloosheid, uit de hand lopend in agressiviteit en vernielzucht.

In het algemeen kunnen we stellen, dat jongeren met een hogere opleiding zichzelf beter kunnen bezighouden, dan jongeren met een lagere opleiding.

Op bovengenoemde problematiek zou ingespeeld kunnen worden door de jongere al vroeg te leren zichzelf bezig te houden en door op de scholen aandacht te besteden aan een zinvolle vrijetijdsopvulling.

Dit kan gerealiseerd worden door enerzijds het stimuleren van hobby's onder de jeugd en anderzijds door een soort buitenschoolse opvang te creëren, al dan niet verplicht gesteld, waar de jongere in groepsverband wordt beziggehouden, of zelf gekozen projecten opzetten en uitvoeren.

Met al dan niet verplicht stellen wil ik wijzen op de mogelijkheid jongeren, waarvan te verwachten valt, gezien hun gedragspatroon op school, waaruit kan blijken dat zij zich slecht aan kunnen passen, of moeilijkheden veroorzaken binnen de groep waarin zij geacht worden te functioneren, en/of thuis in een conflict situatie verkeren, verplicht op te vangen na schooltijd en te resocialiseren, d.w.z. de jongere te wijzen op gedrag wat sociaal aanvaardbaar is en wat pertinent niet.

Het is een logisch gevolg, dat jongeren met een hogere opleiding die ook nog eens meer geld te besteden hebben over de meest gevarieerde en doelmatig opgevulde vrije tijd beschikken.

Er komen steeds meer jongeren, waardoor de werkloosheid evenredig zal toenemen. Het huidige principe van het bedrijfsleven "last hired first fired" doet hier zeker geen goed aan.

De jonge werkloze neigt ertoe iedere baan aan te nemen die zich voordoet, ongeacht toekomstmogelijkheden. Het nadeel van een dergelijke handelwijze is echter, dat als men eenmaal vastzit aan een baan die geen carrière in zich houdt, het in de toekomst moeilijk overstappen is naar een andere c.q. betere werkkring. De jongere wordt dan het slachtoffer van langdurige of herhaalde werkloosheid.

De werkgelegenheid zoals deze zich momenteel ontwikkeld krijgt een specifiek c.q. specialistisch karakter in verband met de verregaande technologie, wat voor de ongeschoolden en degenen met een lagere opleiding niet valt bij te benen en ook niet is aan te leren. De situatie van veel jonge vrouwen is in dit verband verre van rooskleurig.

Vrijwilligerswerk is een uitstekende oplossing als doelmatige vrijetijdsbesteding, maar biedt zeker geen uitkomst voor wat betreft de werkloosheidsoplossing, eerder het tegenovergestelde, omdat het veelal gaat om het opvullen van de opengevallen plaatsen van betaalde beroepskrachten.

Het zou het overwegen waard zijn, als de jeugd verplicht gesteld wordt na het verlaten van de middelbare school mee te werken aan een schoolverlatersproject, dat eventueel in gezamenlijk overleg met de jongere is in te vullen. Dit project kan dan gekoppeld worden aan de schooltijden, zodat de jongere van de straat en zinvol wordt beziggehouden tot zij een passende werkkring hebben gevonden.

OPLOSSING (JEUGD) WERKLOOSHEID

1. Verbeteren van de economische situatie door bijv.:
 - a. een immigratiestop in te voeren op de kortst mogelijke termijn,
 - b. criminele buitenlanders uit te wijzen, die veroordeeld zijn tot een gevangenisstraf van zes maanden of langer,
 - c. niet meer te korten op de verschillende uitkeringen, zodat de koopkracht niet verder terugloopt,
 - d. minder gelden te laten vloeien naar de ontwikkelingslanden en een betere controle op de besteding daarvan,
 - e. gecoördineerde en uitgebalanceerde subsidie-verdeling,
 - f. functionele werklozen projecten,
 - g. betere verdeling werkgelegenheid bij rijk en gemeente.
2. Vermeerdering van het aantal arbeidsplaatsen door bijv.:
 - a. geen (ongeschoolde) vrijwilligers op de plaats van betaalde (geschoolde) beroepskrachten in te zetten,
 - b. het stimuleren van eigen initiatieven in de vorm van het opstarten van een eigen bedrijf.
Daar moet dan wel subsidie tegenover staan en medewerking van verschillende "bureaucratische" overheidsinstellingen.
3. Omscholing door iedereen die serieus meent het verkeerde vak geleerd te hebben, waardoor hij/zij "niet aan de bak komt" de kans te geven zich om te scholen.
Ik zeg uitdrukkelijk iedereen, omdat in de praktijk blijkt, dat minstens de helft van de langdurig werklozen niet de gelegenheid wordt geboden tot omscholing, omdat bij verschillende arbeidsbureau's de idee leeft, dat mensen die de 40 jaar gepasseerd zijn toch bijna geen werk meer vinden, dus waarom zou je dan nog de moeite nemen naar oplossingen te zoeken voor deze mensen. Laat ze maar aanmodderen.

Bovendien moeten ook mensen met een administratief beroep de kans krijgen tot om- of bijscholing.

Cursussen in het kader van een werklozen project zijn meestal kosteloos of tegen een geringe bijdrage. De bedoeling van dergelijke cursussen is de mensen wat nader tot elkaar te brengen en hun vrije tijd nuttig te laten besteden. Dit is een goed streven, ware het niet dat er in de praktijk weinig van terecht komt, wat te wijten kan zijn aan de ligging van de leslokalen, de manier van begeleiding en het eventueel te gebruiken materiaal. Deze projecten kunnen meer wijkgericht opgezet worden en op beter bereikbare en "veilige" plaatsen. Ik denk hierbij in het bijzonder aan probleemgebieden zoals bijv. de Amsterdamse Bijlmermeer.

4. Relatieverbetering tussen onderwijs en arbeidsmarkt door er naar te streven een zo algemeen mogelijk vakkenpakket samen te stellen, waarbij ingespeeld wordt op het huidige maatschappijbeeld.

Men zou in dit verband kunnen denken aan vakken als: informatica, typen, steno, etc. die dan voor bepaalde onderwijs vormen verplicht gesteld worden.

Het is in dit kader ook van belang dat de scholen goed geïnformeerd worden omtrent de snelle veranderingen op de arbeidsmarkt, zodat zij de gelegenheid krijgen hierop in te spelen door het aanpassen van de vakkenpakketten, waardoor vraag en aanbod op de arbeidsmarkt beter tot hun recht komen.

5. De Vut-regeling toe te passen op werknemers vanaf 55 jaar en te bevorderen dat de pensioengerechtigde leeftijd daalt van 65 jaar naar 60 jaar.

Tabel 1. Demografische kerncijfers

Gehuwden tot 29 jaar

Mannen	1980	1983	1984
15-19 jaar	1.632	1.496	997
20-24 jaar	109.548	90.035	80.381
25-29 jaar	367.974	333.405	316.094

Vrouwen

15-19 jaar	16.365	12.084	10.202
20-24 jaar	251.926	215.975	198.576
25-29 jaar	431.057	410.630	399.196

Leeftijdsofbouw jeugd in Nederland (jan. '84)

	Mannen	Vrouwen
15-19 jaar	633.091	604.564
20-24 jaar	639.800	616.618
25 jaar	123.330	119.148

Tabel 2.

Werkloze (jeugdige) mannen eind februari '85
ingeschreven bij de arbeidsbureau's

Leeftijd	Duur inschrijving in maanden					Totaal
	< 1	1-3	3-6	6-12	12	
< 19 jaar	1.710	4.588	4.971	7.235	3.771	22.275
19-22 jaar	5.100	16.130	18.163	20.938	32.549	92.880
23-24 jaar	2.103	6.844	8.119	8.180	23.128	48.374
25-39 jaar	8.706	29.790	34.778	32.898	136.909	243.081

Tabel 3.

Werkloze (jeugdige) vrouwen eind februari '85
ingeschreven bij de arbeidsbureau's

Leeftijd	Duur inschrijving in maanden					Totaal
	< 1	1-3	3-6	6-12	12	
< 19 jaar	1.688	3.950	4.952	9.366	5.101	25.057
19-22 jaar	3.015	8.306	11.359	20.585	36.530	79.795
23-24 jaar	1.007	2.695	3.966	6.262	15.889	29.819
25-39 jaar	3.009	7.988	11.727	15.607	51.286	89.617

3 provincies met het grootste aantal werkloze mannen
(tot 65 jaar): Zuid-Holland (104.299),
Noord-Brabant (86.512),
Noord-Holland (80.065).

3 provincies met het grootste aantal werkloze vrouwen
(tot 65 jaar): Zuid-Holland (49.684),
Noord-Holland (45.345),
Noord-Brabant (40.364).

Provincie met het kleinste aantal werkloze mannen:
Zeeland (9.249).

Provincie met het kleinste aantal werkloze vrouwen:
Drenthe (6.819).

De totale bevolking van Nederland bedraagt 14.394.534,
waarvan 7.124.068 mannen en waarvan 7.270.466 vrouwen.

Bevolking 0-19 jaar	4.168.594	} 5.876.834
> 65 jaar	1.708.240	

Totaal aantal werkzoekenden (mannen en vrouwen) tussen
> 19 jaar ≤ 65 jaar bedraagt 754.563,
waarvan vrouwen 234.345
waarvan mannen 520.218

Het aantal zeer jeugdige werklozen < 19 jaar bedraagt totaal
(mannen en vrouwen) 473.32,
waarvan vrouwen 25.057
waarvan mannen 22.275

Het totaal aantal werklozen van < 19 jaar tot ≤ 65 jaar
bedraagt derhalve 801.895.

Uit het voorgaande kunnen we dus concluderen dat het totale aantal jeugdige werkloze mannen en vrouwen in de leeftijdsgroep < 19 jaar - 24 jaar bedraagt 298.200, waarvan 134.671 vrouwen en 163.529 mannen.

Verhoudingsgewijs valt hieruit te concluderen, dat gezien het mannenoverschot in deze leeftijdscategorie, het aantal vrouwelijke en mannelijke werklozen redelijk in evenwicht is.

De tendens is echter dat in de toekomst verhoudingsgewijs meer vrouwen werkloos zullen worden gezien het groeiende technologische karakter van de werkgelegenheid.

Tabel 4. Bevolking in de leeftijdsgroep 15-24 jaar.

Mannen		
Leeftijd	aantal	totaal
15-19 jaar	633.091	1.272.891
20-24 jaar	639.800	
Vrouwen		
15-19 jaar	604.564	1.221.182
20-24 jaar	616.618	

Mannen overschot 51.709

Bovenstaande doet natuurlijk niets af aan het feit, dat in bepaalde banen c.q. beroepen vrouwen nog altijd ondervertegenwoordigd zijn en dat er van gelijke kansen voor vrouwen en mannen in de praktijk vaak weinig terecht komt.

JEUGDCRIMINALITEIT C.O. AGRESSIVITEIT

De criminaliteit onder de jongeren is de laatste jaren onevenredig toegenomen.

Ook nemen we de tendens waar dat steeds meer jonge vrouwen met politie en justitie in aanraking komen. Emancipatie in de misdaad dus.

Onder de jeugdigen zijn er velen voor wie het niet de eerste keer is dat zij met de politie in aanraking komen (recidieven).

Vandalisme neemt een grote plaats in binnen de jeugd-criminaliteit.

Agressieve criminaliteit is het grootst onder de ongeschoolde jeugd.

Ook de agressie onder de jeugd onderling neemt extreme vormen aan, zoals bijv. kinderen die elkaar met messen bedreigen en op schoolpleinen gemolesteerd en gehanteerd worden.

De angst neemt dan ook duidelijk toe, wat weer tot gevolg heeft dat steeds meer jeugdigen zich letterlijk gaan bewapenen tegen al te opdringerige klasgenoten.

Veel jongeren die zelf geslagen worden (worden) vertonen eenzelfde gedrag ten opzichte van de aan hun zorgen toevertrouwde (bijv. in het kader van babyzitten) of eigen kinderen.

Er bestaat een verband tussen agressief gedrag en frustraties.

Agressief gedrag is in veel gevallen gebonden aan sociale aanvaardbaarheid: een kind van 4 jaar mag zich in een driftbui verliezen en als een wilde om zich heen slaan en trappen; voor een jongere van 18 jaar is dergelijk gedrag beslist niet meer toelaatbaar en wordt dit door de maatschappij als asociaal gekenschetst.

Als aspect van de sociale controle zien we het uit de groep stoten van een persoon met als gevolg: vereenzaming of aansluiting zoeken bij soort/lotgenoten.

Uit de praktijk blijkt dat ouders van agressieve kinderen vaak zelf ook agressief (opvliegend) gedrag vertonen.

De ouders oefenen dan ook (on)bewust invloed uit op het gedragspatroon van hun kinderen.

Het is dan ook in de eerste plaats de taak van de ouders c.q. opvoeders hun kinderen op de maatschappij voor te bereiden door reeds op zeer jeugdige leeftijd gedragsregels bij te brengen en er op toe te zien dat hun kinderen niet bij nacht en ontij over straat zwalken en voorbijgangers lastig vallen of uit louter ballorigheid en verveling zinloze vernielingen aanrichten.

De pubertijd is voor de meeste jongeren een problematische levensfase. Men keert zich af van ouders (opvoeders) en zoekt de bescherming van de groep, waarbij aanval de beste verdediging is, wat dan weer snel ontaardt in wangedrag.

De invloed van de media is erg groot en vooral onder de jeugd een niet te verwaarlozen factor.

Er wordt handig ingespeeld op de gevoelens van onvrede onder de jeugd en het zoeken naar een eigen identiteit.

RANDGROEPJONGEREN

Sinds kort bestaat de stichting "Op Stap", waar op particulier initiatief - naar Belgisch voorbeeld - en met particuliere gelden ontspoorde jongeren worden meegenomen op een 2500 km durende voettocht naar het Spaanse Santiago, omdat in deze plaats de kathedraal staat die eeuwenlang einddoel voor criminelen is geweest die door een barre voettocht hun straf konden afkopen d.m.v. een stempel van de pastoor bij aankomst.

De eerste Nederlandse expeditie bestond uit 4 jongeren en 2 begeleiders, getrainde wandelaars met een minimum aan opvoedkundig inzicht.

De voettocht is dan ook gestrand in Frankrijk waar het viertal een auto stal en deze verderop in puin reed.

De bedoeling van deze tocht was dat de jongeren onderweg door de barre omstandigheden tot inkeer zouden komen, en zich in de toekomst verre van crimineel gedrag zullen houden.

Dergelijke projecten zijn beslist wel uit te voeren en kunnen zelfs vruchten afwerpen mits er meer begeleiders mee gaan, die goed thuis zijn in deze toch wel specialistische jongeren problematiek.

Het vinden van werk is voor randgroepjongeren een groot probleem.

Er is bijna geen werkgever te vinden, die het met dergelijke jongeren aandurft.

Het is daarom noodzakelijk, dat er aparte projecten ontwikkeld worden voor deze probleemjongeren.

Projecten die dan wel verplicht gesteld moeten worden, omdat zich onder dergelijke jongeren velen bevinden die vroegtijdig de school hebben verlaten. Het gaat dan vooral om de lagere opleidingen zoals bijv. LBO en Mavo; ook is te constateren dat deze jongeren merendeels afkomstig zijn uit probleemwijken.

In het buitengewoon onderwijs heeft men meer ervaring met de opvang en begeleiding van randgroepjongeren dan in het gewone onderwijs.

Ik denk dan ook dat het aanbeveling verdient deze scholen te belasten met de probleemoplossing en projectontwikkeling, omdat als dit wordt uitgewaaid naar andere scholen, hierdoor ongewenste moeilijkheden ontstaan, die ten koste gaan van de andere leerlingen, terwijl dit te voorkomen is.

Bij de randgroepjongeren van 16 en 17 jaar blijkt het vroegtijdig schoolverlaten de kern te zijn van de problemen, omdat zij niet in staat blijken zich een plaats binnen de maatschappij te veroveren door hun onangepast c.q. sociaal gedragspatroon.

Uit de praktijk blijkt dat probleemjongeren bijzonder weinig zelfvertrouwen hebben. In een project zou hier dan dieper op ingegaan kunnen worden.

Het is noodzakelijk gebleken op de scholen reeds projecten te starten met een preventief karakter: het tegengaan van spijbelen en het vroegtijdig verlaten van de school.

Aan de scholen moet een grote mate van flexibiliteit gelaten worden voor wat betreft de invulling van randgroepjongeren projecten.

In dit kader is het zeker van belang meer te weten te komen over de achtergrond van een jongere; meestal zijn er problemen in het gezin.

Dat een jongere zal ontsporen is vaak al te voorzien op de basisschool door afwijkend gedrag, zoals bijv. slecht functioneren in een groep, moeilijk contacten leggen met anderen en slechte resultaten in weerwil van een goed verstand.

Op dit terrein ligt een signalerende taak van de onderwijzer om d.m.v. een goede begeleiding of een doorverwijzing naar een hulpverlenende instantie het kind (weer) op het goede spoor te krijgen.

Onderwijzers en docenten moeten worden bijgeschoold in dergelijke problematiek.

De vraag rijst, of het randgroepjongeren probleem typisch iets is voor de grote stad.

Deze vraag kan met ja beantwoord worden, omdat de sociale controle en het opvoedingspatroon in dorpen en kleine steden stringenter gehanteerd wordt.

(De burens spelen in deze contreien nog steeds een niet weg te cijferen rol).

Het aantal randgroepjongeren waarvoor projecten gecreeërd moeten worden bedraagt ± 20.000.

Er is nog veel te weinig ervaring op het gebied van de randgroepjongeren.

Uitgebreide studies zijn hier niet of onvoldoende naar gedaan.

Hierin ligt een goede taak voor het vormingswerk.

Handreiking tot probleemoplossing.

Jeugdcriminaliteit en het probleem van de randgroepjongeren is op te lossen door het creëren van een goede opvang en zoals eerder vermeld verplichte na-schoolse begeleiding en project ontwikkeling.

Bovendien is het van groot belang, dat het politie apparaat wordt aangepast aan de duidelijke behoefte die er momenteel bestaat in de zin van een uitgebalanceerd landelijk kinderpolitie beleid, een eigen surveillance en een optimale doorverwijzing naar verschillende hulpinstanties die 24 uur per dag bereikbaar moeten zijn en uiteraard over optimale deskundigheid beschikken, zodat de jeugdige delinquent niet vruchteloos van de ene instantie naar de andere wordt gestuurd.

Het spreekt voor zich, dat we niet alle probleemgevallen zondermeer op de gemeenschap af mogen schuiven.

Het is een primaire taak van de ouders/opvoeders hun kinderen te sturen, begeleiden en op te vangen.

Pas als dit faalt komt de hulpverlening als secundaire factor in aanmerking.

Er moet dan in één moeite door naar gestreefd worden, dat niet alleen de jeugdigen de nodige hulp wordt geboden, maar dat ook de ouders/opvoeders gelijktijdig begeleid en waar nodig therapeutisch opgevangen worden, om recidieven in de toekomst zoveel mogelijk uit te sluiten.

In deze tijd, die gekenmerkt wordt door een algehele normvervaging blijkt het een noodzaak dat de jeugd zo vroeg mogelijk kennismaakt met projecten, waarin ruime aandacht besteed wordt aan opvoedkundige aspecten zoals bijv. het te boven komen van het ik-tijdperk wat zo typerend is voor de tachtiger jaren met als grootste dooddoener: "het zal mijn tijd wel duren".

Aan de jeugd moet (helaas) geleerd worden op een normale manier met elkaar en anderen te communiceren, waarbij ouders/opvoeders nauw betrokken dienen te worden.

Voor wat betreft een nadere project ontwikkeling voor de randgroepjongeren, verwijs ik naar de pagina's 16 en 17 van deze nota.

TWEEDE GENERATIE BUITENLANDERS

Kinderen van buitenlanders en dan met name van Turkse en Marokkaanse afkomst, die hier vanaf hun kleuterjaren verblijven hebben het moeilijk in het vrije Nederland.

Deze kinderen zijn nu + 19 jaar en sterk vernederlandst.

Vooraf bij de meisjes roept dit grote conflicten op met de ouders; zij willen zelfstandig zijn en onder het juk van de vader uit, die een dominerende rol speelt binnen het gezin.

In dergelijke gevallen is nu werkelijk sprake van een generatie kloof, of beter gezegd een culturele kloof; enerzijds het sterk vernederlandste kind, met een uitgesproken eigen wil en anderzijds de streng islamitische ouders, met de sterke familieband en het traditionele rollenpatroon.

Deze kinderen vallen letterlijk tussen de wal en het schip en dreigen dan ook kinderen van de rekening te worden.

Het probleem van de 2e en 3e generatie buitenlanders gaat ons allemaal aan, omdat als hier niets aan gedaan wordt de huidige generatie autochtonen hier net zo goed de dupe van worden i.v.m. de grote achterstanden die nu reeds op de basisscholen te constateren zijn, in klassen (veelal wijkgebonden) waar het merendeel van de leerlingen uit allochtonen bestaat.

Op de basisscholen nemen we de tendens waar, dat autochtonen hun kinderen van die scholen halen, waar een groot aantal allochtone kinderen onderwijs volgen. Als reden wordt opgegeven dat het kind te veel achterop raakt en niet opgenomen wordt in de groep. In bepaalde stadswijken kan het nl. gebeuren dat op de scholen de meerderheid van de leerlingen uit minderheden bestaat die hun eigen groepjes vormen, waar een buitenstaander (in dit geval een autochtoon) geen aansluiting bij vindt, m.a.w. niet in de groep wordt opgenomen.

Dat de autochtone leerlingen een achterstand oplopen is een bekend gegeven daar onder de allochtonen vaak een grote achterstand bestaat op het gebied van onderwijs en cultuur. Hier wordt door de onderwijzer op ingespeeld, waardoor de situatie kan ontstaan dat de andere leerlingen achterop raken met de leerstof.

Het is van primair belang, dat ernaar gestreefd wordt, dat de achterstanden van de minderheden weggewerkt worden.

Dit is slechts realiseerbaar als het gezinshoofd doordrongen raakt van de noodzaak tot aanpassing, gezien de grote verschillen tussen de islamitische wereld en de westerse maatschappij waarin wij leven.

Uit de praktijk blijkt, dat van daadwerkelijke integratie niet of nauwelijks sprake is, daarom stel ik voor, dat aan allochtonen apart onderwijs gegeven wordt in met name Nederlandse taal, vaderlandse geschiedenis en algemene ontwikkeling, totdat een gelijk niveau is bereikt met de autochtonen.

Dat er niveau verschillen bestaan tussen autochtonen en allochtonen is te wijten aan de twee culturen waartussen de minderheden zich bevinden.

Naarmate het kind langer in Nederland verblijft en de achterstanden weggewerkt zijn, zal het kind didactisch gezien geen niveau verschil meer vertonen.

Het is logisch dat een kind uit een andere cultuur tijd nodig heeft om zich aan te passen; dit aanpassen kan echter alleen maar zonder problemen verlopen als de ouders daar voor 100% achter staan.

Van niemand wordt gevraagd zijn of haar eigen cultuur af te zweren, maar met het oog op de toekomst is het van uitermate groot belang, dat de 2e en (eventueel) de 3e generatie kinderen van buitenlanders, die veelal de Nederlandse nationaliteit bezitten zich aanpassen aan de autochtone bevolking.

Om dit doel naar ieders tevredenheid te bereiken, is het noodzakelijk, dat samenwerkingsprojecten gestart worden tussen allochtonen en autochtonen (zowel kinderen als volwassenen), waarbij de mensen vanuit hun eigen cultuur onderwezen worden in de gebruiken en gewoontes in Nederland.

Kinderen passen zich makkelijker aan dan volwassenen, daarom is het van belang dat ouders en kinderen niet van elkaar vervreemden. Dit kan alleen bereikt worden door er bij de ouders op aan te dringen, zich naast de oorspronkelijke cultuur, de westerse gebruiken eigen te maken, waardoor een harmonieus samengaan van twee culturen binnen het bereik ligt.

Vele bureauruzies, ergernissen en gewelddadigheden kunnen ons hierdoor bespaard blijven.

Met is toch een inтриeste aangelegenheid, dat het de mensen in de huidige maatschappij onmogelijk gemaakt wordt bepaalde zaken - en dan met name voor wat betreft het buitenlander probleem - bespreekbaar te maken zonder uitgemaakt te worden voor fascist of racist.

Als het regeringsbeleid op deze manier wordt voortgezet zal men nooit tot openheid en tot een serieuze oplossing van vorenvermeld probleem komen.

Met ingang van 1 augustus 1985 wordt er een wetswijziging ingevoerd m.b.t. het voortgezet onderwijs (stb. 1967, 387).

Ingevoegd wordt art. 12a luidende:

1. Aan een dagschool voor voorbereidend wetenschappelijk onderwijs, voor algemeen voortgezet onderwijs of voor lager beroepsonderwijs kan ten behoeve van leerlingen met een niet-Nederlandse culturele achtergrond onderwijs worden gegeven in de taal van het land van oorsprong van die leerlingen.
2. Bij algemene maatregel van bestuur, de onderwijsraad gehoord, wordt bepaald op welke groepen van leerlingen het eerste lid van toepassing is.

Kanttekening:

Men wil met onderwijs in de eigen taal dezelfde normen hanteren die gelden voor godsdienstonderwijs aan bijzondere scholen, met die restrictie dat het eigen taal onderwijs niet mag leiden tot overschrijding van het maximale aantal leraarlessen waarover de desbetreffende scholen kunnen beschikken. Met andere woorden voor deze onderwijsvorm (eigen taal + cultuur) moet binnen het lesrooster tijd en ruimte gecreërd worden.

Hoe kan dit anders opgelost worden dan ten koste van andere lesuren c.q. vakken, met als gevolg: achterstand en conflicten tussen de leerlingen onderling.

Waar moeten de in te vullen - nieuwe - lesuren voor minderheden vandaan gehaald worden ?

Ten koste van welke vakken gaat dit ?

Worden nu de gymnastiek en tekenlessen terzijde geschoven of gaat dit ten koste van andere vakken ?
Hoe dan ook, de constructie zoals boven omschreven gaat aan alle kanten mank.

Het is de bedoeling, dat men zich voornamelijk gaat richten op scholen, waar grote groepen buitenlanders lessen volgen, met name: l.b.o. l.a.v.o. en m.a.v.o. opleidingen.

Op v.w.o. en h.a.v.o. scholen volgen te weinig buitenlanders lessen om aan eigen taal onderwijs in groepsverband mee te kunnen doen.

Het Nederlands Genootschap van Leraren staat kritisch tegenover het geven van eigen taal onderwijs als het niet primair tot doel heeft het bevorderen van de overgang naar de Nederlandse samenleving.

De wet is nog niet eens officieel ingegaan of er rijzen al problemen m.b.t. de vraag waarom Surinamers, Antillianen en Chinezen uitgesloten worden van eigen taal onderwijs.

Mijns inziens was het beter geweest indien er geen wetswijziging had plaatsgevonden. Men haalt zich hiermee problemen op de hals, die voor wat de toekomst betreft niet te overzien zijn:

Zoals bijv. de nu reeds ontstane moeilijkheden bij andere minderheidsgroeperingen die zich achtergesteld voelen en het feit dat de officiële landstaal veelal niet de taal van de leerling is. Hoe denkt de onderwijsraad dat op te lossen? Bovendien is het eigen taal onderwijs niet verplicht gesteld, wat tot gevolg kan hebben, dat men lesuren gaat vrijmaken, waarvan het vermoeden bestaat, dat ze voor een groot deel niet bezocht zullen worden.

Eigen taal en cultuur onderwijs is prima, als het primair tot doel heeft aanpassing aan het land waar men verblijft, maar dan wel verplicht te stellen voor zowel ouders als kinderen en buiten de schooluren om.

De Islam is op het ogenblik de tweede godsdienst van Nederland.

Turken en Marokkanen zijn voor 95% moslim. Gezien de prognose voor het toenemende aantal buitenlanders in de toekomst (in januari 1990 zal het aantal legale Turken en Marokkanen in Nederland 417.000 bedragen) vloeit hieruit voort, dat de Islam een steeds grotere rol in onze samenleving zal gaan spelen.

De Islam is een politieke godsdienst, wat moge blijken uit het feit, dat Mohammed niet alleen profeet, maar ook wereldlijk leider was, wat weer tot gevolg heeft, dat de Islam de wereld moet veroveren.

Er bestaan grote politieke en godsdienstige verschillen tussen de moslims onderling, met name tussen sji'iten en soennieten. De sji'iten zijn een fanatieke sekte, weliswaar in de minderheid, maar met een niet te onderschatten grote invloed.

Tussen de geloofsovertuiging van de Turken en Marokkanen (Islam) en de leefwijze van de overige Nederlandse bevolking bestaan grote verschillen, die vatbaar zijn voor conflicten, zoals bijv. het rituele slachten, de reinheid, het vijf keer bidden per dag, de afwijkende feestdagen, de begrafenissen (zonder kist (in lakens, of in kartonnen dozen, dit laatste is een vondst van de Nederlandse begrafenisondernemingen) en het lichaam op de rechterzij met het gezicht naar Mekka, waarbij de dode ook nog rechtop moet kunnen zitten), de rituelen, het dragen van een hoofddoek op een pasfoto, het naar buiten treden van de man, waardoor de vrouw in een nog grotere geïsoleerde positie raakt en het willen doordrukken van een regel, dat honden een verbod opgelegd krijgen zich in de buurt van een moskee te begeven, etc.

Men probeert naarstig aan alle kanten begrip te kweken voor de Islam en de daarbij behorende leefwijze, voor het gemak voorbijgaand aan het feit, dat begrip op zijn minst van beide kanten moet komen, en zeker niet alleen van de autochtone bevolking. Men is nog altijd gast in Nederland en van gasten wordt nu eenmaal verwacht dat zij zich aanpassen aan degene waar men verblijft.

We kunnen dit gegeven echter ook omgekeerd toepassen: begrip van de moslim voor de Nederlandse leefwijze en aanpassing daaraan.

DE RAAD VOOR DE KINDERBESCHERMING

Het regent klachten over de Raad voor de Kinderbescherming.

Dit heeft geleid tot het willen invoeren van een onafhankelijke klachten commissie.

Een werkgroep moet nu gaan bestuderen hoe daar gestalte aan kan worden gegeven.

Helaas gaat alles ondertussen op dezelfde voet verder.

Er moet een duidelijke scheiding komen tussen hulpverlening en rechtstoepassing en hoe de knelpunten op te lossen.

De taak van de Kinderbescherming dient primair te bestaan uit: onafhankelijke rapportage, toetsing en controle.

De hulpverlening moet in handen zijn van particuliere organisaties.

Het belang van de minderjarige dient ten alle tijden voorop te staan; er mag geen onderzoek door de Raad worden gedaan zonder medeweten van de betrokkenen (alleen in uitzonderlijke gevallen mag hier van worden afgeweken); de rapporten zijn ter inzage en gerechtelijk ingrijpen moet worden voorkomen.

Daarentegen is het noodzaak dat er een goede specialistische hulpverlening op gang komt.

Dit kan op vrijwilligersbasis gebeuren, mits er maar voldoende terzake kundigen bij betrokken zijn.

De overheid zal bereid gevonden moeten worden hiertoe subsidie te verstrekken.

De Raad voor de Kinderbescherming moet waar nodig snel en efficiënt handelend op kunnen treden, zonder gehinderd te worden door de toenemende bureaucratie en het feit, dat binnen de ambtenarij de posten c.q. taken uitermate slecht verdeeld zijn.

(JONGEREN) HUISVESTING

De vraag naar woningen onder de jeugd is groot. Dit heeft geleid tot allerlei excessen, waaronder het zgn. "kraken", op zich geen rampzalige gedachte als de nood van een jong gezin erg hoog is. Helaas deze "sociale" bezigheid is ontaard in een hetze tegen de (grote) woningbezitters en de "burgerlijke" moraal van het niet krakende of niet symphatiserende deel van het Nederlandse volk. Hier lost men de woningnood natuurlijk niet mee op.

De overheid doet alle mogelijke moeite om de jongere voor wat betreft het wonen tegemoet te komen.

De HAT-eenheden (dit zijn kleine woonunits voor 1 à 2 personen) schieten als paddestoelen uit de grond. Zelfs de huren zijn alleszins redelijk en voor wie daar moeite mee heeft, is er subsidie.

Wie het bovenstaande leest krijgt de indruk, dat er geen woningnood zou bestaan onder de jongeren.

Dat is ook inderdaad het geval.

De kern van de problemen ligt veel dieper: het is niet zozeer het aantal woningen, maar de stadsdelen waar ze gerealiseerd worden.

Laten we als voorbeeld Amsterdam nemen: de gemeente doet alle mogelijke moeite tot sociale woningbouw te komen.

Dit lukt aardig. Hele wijken zijn gesloopt, opnieuw opgebouwd of gerenoveerd, waarbij terdege rekening is gehouden met de jeugd en de ouden van dagen.

Wat zien wij echter nu gebeuren ?

In de stad zelf is beperkte woningbouw mogelijk, terwijl daarbuiten in de Bijlmermeer of Gaasperdam volop mogelijkheden aanwezig zijn.

De gemeente heeft dit gesignaleerd en begint in de Bijlmermeer met het opzetten van woningblokken als: Hoptille, Haardstee en Heesterveld.

Vervolgens komt de flat Gliphoeve aan de beurt om gerenoveerd te worden in Geldershoofd en Gravestein. Aan de jeugd wordt ook hier in ruime mate aandacht besteed.

In het voormalige Gliphoeve worden verschillende 4-kamerflats gesplitst in grote en kleine 2-kamerflats. Dit is een heel mooi streven, maar de nieuwe bewoners laten lang op zich wachten, alle positieve berichtgevingen ten spijt.

Met de projecten Hoptille, Haardstee en Heesterveld is het niet minder triest gesteld.

Het leek de gemeente een goed idee om randgroep jongeren, ex-gedetineerden en moeilijk plaatsbaren in bovengenoemde projecten sociale woningbouw te bieden. Dit is gedeeltelijk gelukt. Het werd zo'n onhoudbare situatie voor de andere bewoners, dat deze ijlings de vlucht namen naar andere nieuw op te zetten wijken, zoals bijv. Venserpolder, Gein I, II, III, IV en Reigersbos. In de wijk Nellestein kunnen de beter gesitueerden terecht.

Het resultaat laat zich raden \pm 50% leegstand in de Bijlmermeer (hoogbouw).

Helaas heeft de gemeente van het bovenstaande niets geleerd.

Het woningprobleem verplaatste zich.

Herhuisvesting propageerde goedkope woningen in het "rustige" nabij twee metrostations gelegen Venserpolder.

Wederom sociale woningbouw voor bejaarden, echtparen met kinderen, alleenstaanden en minderheden.

Alles gesitueerd aan verschillende soorten hofjes.

Helaas, herhuisvesting verzuimde erbij te vermelden, dat het vanaf de start van dit sociale woningproject de bedoeling was de bevolking te verdelen naar huidskleur: 70% zwart, 30% blank.

Over apartheid gesproken !

Uit de praktijk was reeds gebleken (o.a. Glijphoeve) , dat een grote concentratie minderheden bij elkaar de autochtonen op de vlucht jaagt i.v.m. andere leefwijzen en geluidsoverlast.

Ditzelfde gebeurde ook in Venserpolder. Het kwam zelfs voor, dat een gezin de ene dag het nieuwe huis betrok, om het de volgende dag reeds te verlaten.

Dit mag overdreven aandoen, maar is helaas de praktijk van het Amsterdamse woningbeleid.

Geen nood. Er zijn nog een aantal andere wijken voorhanden. Nu doet zich dan de tendens voor dat men driftig heen en weer verhuist vanuit de Bijlmer en Venserpolder naar Gein I, II, III, IV en Reigersbos.

Nu gaan in de gemeenteraad stemmen op om de Bijlmer in godsnaam maar te slopen vanwege de criminaliteit en de voortschrijdende leegstand, terwijl even tevoren voor miljoenen guldens verspijkerd zijn aan de renovatie van Glijphoeve en aan opknappbeurten van de andere flats.

Pflicht detail: de renovatie en de opknapbeurten zijn nog volop aan de gang.

Zo verplaatst de leegstand zich van wijk naar wijk.

Met een beter huisvestingsbeleid zou er (gezien de enorme leegstand) eerder sprake van een woning overschot dan van een tekort moeten zijn.

Op deze manier hekelt de gemeente haar eigen woningbeleid.

RELIGIE

Hysterie en hetze tegen nieuwe religieuze bewegingen is schering en inslag.

Kinderen worden er tegen hun wil weggehaald ("ontvoerd") en gedeprogrammeerd zoals dat heet.

In sommige gevallen bemoeien politici zich er zelfs mee.

Gelukkig zijn wij een nuchterder volk dan de Amerikanen waarbij bovenvermelde zaken met de regelmaat van de klok voorkomen.

Toch ontkomen wij in ons land niet aan de invloed van dergelijke sekten. Het woord alleen al is net zo zwaar beladen als de term fascisme.

Waarom treden jongeren toe tot een sekte ?

Vaak gebeurt dit door invloed van vrienden of door een religieuze ervaring in de kinderjaren; velen hebben een kerkelijke opvoeding genoten.

Wat vindt een jeugdige in een sekte ?

Warmte, geborgenheid en ontspanning, door een bepaald gevoel van vrijheid, waarvan ze de idee hebben dit thuis tekort te komen. Of dat al dan niet terecht is moeten we in het midden laten.

Een jongere is in de puberjaren bezig zich te ontwikkelen tot een evenwichtige volwassene. Dat dit proces vaak gepaard gaat met allerlei spanningen, schuldgevoelens en maatschappelijke problemen kan verklaard worden door de emotionele en lichamelijke veranderingen die de jeugdige ondergaat.

Door het zich emotioneel onzeker of zwak voelen gaat men op zoek naar lotgenoten, die veelal gevonden worden in religieuze sekten of in de drugscene.

Een andere mogelijkheid is vluchten in de alcohol. Gelukkig is dit laatste niet zo in trek onder de jongeren (als we de statistieken tenminste kunnen geloven, wat ik helaas in twijfel moet trekken, gezien een journaal uitzending in juni j.l. waarin een deskundige verklaarde dat het alcohol gebruik onder jongeren schrikbarende vormen aanneemt).

Wat is er verkeert in het zich aansluiten bij een religieuze sekte ?

De nieuwe religieuze sekten worden voornamelijk aangevallen door ouders, die een kind hebben dat zich bij een sekte heeft aangesloten en door diegenen die zelf het orthodoxe en evangelische christendom beledigen.

De gevestigde orde kan zich moeilijk neerleggen bij het feit, dat het merendeel van de jeugdigen uit eigen vrije wil lid wordt van een sekte. Men beschuldigt elkaar over en weer van hersenspoeling.

Toch ben ik van mening, dat jongeren beter hun heil kunnen zoeken in een religieuze beweging, of binnen een oosterse filosofie c.q. levenswijze dan in de alcohol of drugs.

Bovendien blijkt uit de praktijk dat de meeste jongeren over het algemeen genomen slechts enkele jaren hun toevlucht tot een sekte zoeken.

Iedere persoon heeft zijn eigen behoeften.
Men is zoekende naar intense ervaringen.
Veel religieuze organisaties houden zich bezig
met hulpverlening aan bijv. verslaafden,
homosexuelen en probleemjongeren.

Het accent van deze bewegingen ligt voornamelijk
op het vlak van evangelisatie, niet op politieke
veranderingen.

Tabel 5.

Alcoholgebruik onder jongeren per week

	Drinkt geen alcohol %	Drinkt 1-10 gl.	Drinkt 11-20 gl.	Drinkt 21-40 gl.	Drinkt meer dan 40
mannen					
18-24 jaar	16	40	23	16	5
25-34 jaar	9	40	23	23	6
vrouwen					
18-24 jaar	42	45	10	4	0
25-34 jaar	27	49	15	8	1
Totaal					
18-24 jaar	28	42	17	10	3
25-34 jaar	18	44	19	16	4

gl. = glazen

Tabel 6.

Roken van sigaretten, pijpen en sigaren onder jongeren
per week

	Rookt niet	Rookt 1-35 sig.	Rookt 36-105 sig.	Rookt 106- 175	Rookt ≥ 176 sig.	Rookt pijp	Rookt sigaren
mannen	%						
18-24 j.	64	4	19	13	0	0	1
25-34 j.	47	5	21	19	5	1	3
vrouwen							
18-24 j.	51	9	27	11	2	0	0
25-34 j.	49	9	23	18	2	0	0
Totaal							
18-24 j.	58	6	23	12	1	0	0
25-34 j.	48	7	22	18	4	1	1

sig. = sigaretten

j. = jaar

≥ = groter of gelijk aan

HULPVERLENING IN HET KADER VAN DE GEZONDHEIDSZORG

Met de hulpverlening aan jongeren is het karig gesteld; dit gaat zeker op voor wat betreft de geestelijke gezondheidszorg.

De bezuinigingsmaatregelen worden ver doorgevoerd en met name het Bijzondere Jeugdwerk (internaten etc.) en de ambulante hulpverlening zijn hier de dupe van.

Verschillende instellingen waar jeugdigen en kinderen met problemen terecht kunnen zijn al gesloten, of worden met sluiting bedreigd. Juist dergelijke instellingen zijn van essentieel belang voor jongeren, die duidelijk aanpassingsmoeilijkheden hebben in de huidige maatschappij. De ambulante hulpverlening (o.a. Riagg) neemt een niet weg te denken plaats in binnen onze samenleving.

De nood onder de jeugdigen neemt eerder toe dan af, wat niet zo verwonderlijk is, gezien de toenemende werkloosheid en de daaraan gekoppelde onvrede.

Voor hulp aan jeugdigen, die nog onder het ouderlijk gezag vallen, is een ouderbijdrage verschuldigd.

Een dergelijke heffing kan echter belemmerend werken als er sprake is van een crisis situatie tussen ouder en kind.

In zulke gevallen moet de hulpaanvraag uiteraard voorrang hebben, boven de financiële situatie, die dan later opgelost kan worden.

Primaire jeugdhulpverlening moet voor iedereen toegankelijk zijn en niet afhankelijk van de geldelijke bijdrage van de ouders.

In feite zou dergelijke hulp gratis verstrekt moeten worden.

Iedereen is in beginsel verantwoordelijk voor zijn eigen welzijn, dus ook een jeugdige moet in eerste instantie zijn problemen oplossen.

Als dit echter faalt en de weg naar volwassenheid wordt belemmerd, kan hulp ingeroepen worden van de ambulante professionele hulpverlenende instanties. Hierbij denk ik dan aan advies, consulten en/of een eigen ruimte, wat natuurlijk niet moet ontaarden in een gedoogcentrum.

Het werken met wachtlijsten moet voorkomen worden.

Secundaire jeugdhulp in het kader van preventie mag zeker niet verwaarloosd worden.

Het is noodzakelijk, dat er een goede wisselwerking tot stand komt tussen scholen en jeugdhulpverleningsinstanties.

In dit kader kan gedacht worden aan een schoolplan, waarin opgenomen moet worden welke contacten de school onderhoudt met welzijnsinstellingen, een overzicht van de doelstelling(en) en inhoud en organisatie van het onderwijs.

Helemaal ideaal zou het zijn, als de ouders/opvoeders zo'n schoolplan gelijktijdig met de inschrijving van de leerling meekrijgen.

Het basisonderwijs zou een algemeen karakter moeten krijgen, zodat het beter aansluit op de voortgezette onderwijsvormen.

Ik denk hierbij in het bijzonder aan scholen die geen cijferrapporten hanteren, maar uitgebreide geschreven verslagen, waardoor problemen kunnen ontstaan bij de afwijkende normen in het voortgezet onderwijs.

Voorts kan in het kader van de hulpverlening gezocht worden naar goedkopere vormen, zoals bijv. geen concurrentie, begeleide kamerbewoning voor jongeren vanaf 16 jaar, het achterwege laten van luxe voorzieningen en het centraliseren van de pleeg- en opvanggezinnen, zodat een beter overzicht ontstaat.

Voor wat betreft een hulpverlenende organisatie als het JAC zou ik willen pleiten voor tweërlei begrip, zowel naar de kant van de hulpvragende jongere, als naar de kant van de ouder, die ook vaak geestelijk in een dal verkeert.

Het moet toch een primaire doelstelling zijn van een dergelijke instelling ouder en kind weer nader tot elkaar te brengen en niet (verder) van elkaar te laten vervreemden.

Bovendien kan een jongere van 17 jaar met een gelijkwaardig probleem zitten als een kind van 13 - of 14 jaar. Men heeft echter de neiging de wat "oudere" jongere in de kou te laten staan, omdat men de idee heeft, dat een dergelijke jongere zich qua leeftijd wel kan redden. Dit is echter een niet gerechtvaardigd idee, anders zou zo'n jongere natuurlijk nooit bij een hulpverlenende instantie aankloppen.

Men heeft de neiging te vergeten dat een jongere te kampen kan hebben met drempelvrees, waardoor de klap des te harder aankomt als zo'n jeugdige niet wordt opgevangen.

Het vertrouwen in de volwassene is dusdanig geschaad, dat bij verkeerde of onvoldoende opvang de kans bestaat, dat zo'n jongere totaal loslaat en op den duur niet meer in de maatschappij past.

DRUGS

Binnen de hulpverlening neemt de drugsbestrijding een niet weg te denken plaats in.

Men doet alle mogelijke moeite verslaafde jongeren af te laten kicken. Veelal gebeurt dit met zachte hand, d.w.z. aan de jeugdige verslaafde wordt gevraagd, of hij misschien bereid is zich op te laten nemen in een kliniek, die gespecialiseerd is in de opvang van (drugs)verslaafden.

Zo'n jongere is geneigd ja te zeggen, maar dan doet zich het eerste probleem voor: een lange wachtlijst. Tegen de tijd dat de jongere boven aan de lijst staat is hij misschien zover afgegleden dat het van hem niet meer hoeft.

Oké zeggen de hulpverleners voor jou 10 anderen.

De volgende van de lijst wordt opgenomen en houdt het na een aantal weken wel voor gezien. De volgende en zo is de cirkel rond.

Uit het bovenstaande mag blijken, dat dit niet de aangewezen weg is om van een drugsverslaving af te komen. Er bestaat maar één afdoende waterdichte methode: **VERPLICHT AFKICKEN.**

NAWOORD

Op grond van deze nota wil ik er nogmaals op wijzen hoe complex de problemen zijn waarmee jeugdigen te maken kunnen krijgen.

Daarom is het zo belangrijk, dat het totale jeugdbeleid onder één noemer gebracht wordt als apart ministerie en niet verspreid over verschillende departementen.

De Centrumpartij streeft naar een leefbaar Nederland, laten we dan bij de jeugd beginnen.

-o-o-o-o-o-o-

GERAADPLEEGDE LITERATUUR

1. Heyt F.D., Kreutz H. - Sociologie van de jeugd
Bussum (Het Wereldvenster)
1981
2. Meulen J.S. van der e.a. - Jeugd en Samenleving
Assen (Van Gorcum)
1982
3. Stichting Teleac - Turken, Marokkanen, Nederlanders
Een cursus voor dienstverleners
Utrecht 1984
4. Tweede Kamer der Staten Generaal - De Raad voor de
Kinderbescherming 18122 nrs. 20 en 21
5. Tweede Kamer der Staten Generaal - Nota Jeugdbeleid
18545 nrs. 6 tm 13
6. Tweede Kamer der Staten Generaal - Wijziging
van de wet op het voortgezet onderwijs m.b.t. het
onderwijs in de taal van het land van oorsprong
aan leerlingen met een niet-Nederlandse culturele
achtergrond 18961 nrs. 1 tm 3
7. Tweede Kamer der Staten Generaal - Rijksbegroting
voor het jaar 1985
18600 nr. 180
8. Tweede Kamer der Staten Generaal - Randgroep-
jongeren 18776 nr. 4
9. Tweede Kamer der Staten Generaal -
Reorganisatie van de reclassering
18182 nr. 14

10. Tweede Kamer der Staten Generaal -
Jeugdwelzijnsbeleid 15317 nrs. 81 tm 108
11. CBS supplement bij de sociaal-economische
maandstatistiek
Jongeren op de Nederlandse arbeidsmarkt in
het tijdvak 1979 - 1983
12. Maandblad Jeugd en Samenleving
Twaalfde jaargang nr. 3 maart 1982

Informatierapport

Door BVD in te vullen	
BO :	214 794
Bijl. :	
Distr.:	B.F.A. - B.C.P.

F	ACD 860227 017
	datum 26. FEB. 1986
	CO
F	b. — d. —

Betreft: HOOFDBESTUURSVERGADERING CENTRUMPARTIJ

Op vrijdagavond 14 februari jongstleden heeft te Eindhoven, Aalsterweg 131, een hoofdbestuursvergadering van de Centruumpartij plaatsgevonden.

Vanwege recente bestuurswijzigingen werd deze vergadering geleid door D.B.-lid . De zakelijke wijze waarop hij deze taak heeft uitgevoerd leidde tot het in C.P.-kringen unieke verschijnsel, dat de gehele agenda om 00.30 uur was afgewerkt.

Op deze vergadering werden enkele belangrijke mutaties doorgevoerd. Zoals verwacht mocht worden kwam de positie van voersitter en lijsttrekker Mr. ter discussie, omdat hij zich had teruggetrokken uit het D.B. Met een uitslag van 35 tegen 17 stemmen werd de zoveelste C.P.-prominent zonder pardon afgevoerd en uit de partij gezet. Met slachtoffer kwam, vergezeld van zijn echtgenote, niet verder dan de snackbar die bij de vergaderruimte hoort. Het echtpaar werd daar gezelschap gehouden door de 'éminence grise' van de Centruumpartij, dr. . In gezelschap van vriendin kon ook hij zich tot de bitterballen beperken; uitslag 33 tegen 17. De heren werden zelfs niet tot de vergadering toegelaten om het vonnis te vernemen.

Dr. heeft geen medewerking willen verlenen aan het onderzoek, dat een door het D.B. ingestelde commissie naar het functioneren van het Wetenschappelijk Bureau heeft ingesteld. De commissie heeft haar onderzoek aldus moeten beperken tot de voorhanden zijnde stukken. De eindconclusie is negatief uitgevallen voor directeur . De onderzoekscmissie zal op ad interim-basis het nieuwe bestuur van het Wetenschappelijk Bureau vernemen.

Op de vergadering is het uitgedunde D.B. aangevuld met twee personen. Deerdats zijn kandidatuur had ingetrokken werden de twee kandidaten, die aan alle voorwaarden hadden voldaan, zonder stemming tot het Dagelijks Bestuur toegelaten. Het betreft uit Kleesterhaar en uit Rotterdam.

Ook de kandidatenlijst voor de Tweede Kamer-verkiezingen diende door de verschuivingen te worden aangepast. Het begint erop te lijken dat deze lijst eerst werkelijk definitief zal zijn op het moment, dat de lijst in april moet worden ingediend.

De nieuwste samenstelling van de top-acht luidt:

1. D.H.M. SIEGERS
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
8. W. VREESWIJK

Informatierapport

Door BVD in te vullen	
BO :	214.799
Bijl. :	
Distr.:	BFA - BOP

F	ACD 860227 016
	datum 26.FEB.1986
	CO 2015155
F	b. — d. ✓

Betreft:

Mogelijke scheuring in C.P.

Op de laatst-gehouden Hoofdbestuursvergadering van de Centruumpartij d.d. 14 februari j.l. is duidelijk geworden dat partijsecretaris BEGERS de macht vast in handen heeft . De laatste belemmering voor een absolute machtspositie , partijvoorzitter en lijsttrekker Mr. _____ in op genoemde vergadering van zijn functies ontheven en uit de partij gezet .

De dissidenten van heden en verleden schijnen elkaar nu met uitzondering van Hans JANMAAT en zijn Centrumdemocratisch clubje gevonden te hebben . Hun toekomstige politieke keers wordt besproken op een vergadering , die op woensdagavond 19 februari j.l. gehouden zou zijn ten huize van Wim VREESWIJK te Utrecht .

Op deze vergadering zouden o.a. aanwezig geweest zijn :

N. KONST
H. de WIJER
W. VREESWIJK

F.H. BROOKMAN

Het Dagelijks Bestuur van deze nieuwe Centruumpartij zou gevormd moeten worden door de heren _____ , _____ , VREESWIJK en KONST.

Aangezien de naam Centruumpartij - zeker bij de aanstaande verkiezingen - als grootste stemmentrekker wordt gezien, werden pogingen in het werk gesteld de huidige Centruumpartij failliet te verklaren . Na een faillissement zou een ieder zich weer van deze naam meester kunnen maken .

De nieuwe club realiseert zich waarschijnlijk envolgende dat ook thans JANMAAT reeds stappen ondernomen heeft zich de naam Centruumpartij weer eigen te maken.

De voormalige voorzitter en vice-voorzitter van de Centruumpartij , Nico KONST en Henk de WIJER hebben bij de rechtbank een verzoek ingediend de Centruumpartij op basis van hun verdringen failliet te verklaren .

De uitspraak in deze is op 12 maart . Het huidige D.B. maakt zich geen zorgen, zeker niet gezien een opmerking van de rechter , die zich ter zitting in feite afvroeg waarom de heren KONST en De WIJER zich in deze tot de rechtbank gewend hadden. KONST vordert f 1500,-- en De Wijer f 7700,- .

Informatierapport

Door BVD in te vullen

BO: 2/14-830
Bijl: -4-
Dist: B.F.P. - B.C.A.

F ACD 860307 173

datum 04. MRT 1986

GO

F b. 4 d. -

Betreft: Hoofdbestuursvergadering Centrapartij

Op vrijdag 14-2-1986, te 19.30 uur, is in Eindhoven een HB-vergadering gehouden van de CP.

Voor deze bijeenkomst zijn uitnodigingen verzonden. Exemplaar in fotocopye bijgevoegd.

Bij de uitnodiging is bijgevoegd een aantal amendementen op het concept-partijprogram van de CP. Amendementen in fotocopye bijgevoegd.

Omstreeks 20.00 uur zijn 52 personen aanwezig, van wie worden herkend:

SEGERS

VREESWIJK

OPENING.

opent de bijeenkomst en direct beginnen met name VREESWIJK, en te roepen en opmerkingen te plaatsen in de trant van "Er is maar één voorzitter en dat is Mr. dit zijn vuile smerige spelletjes etc."

SEGERS en trekken fel van leer en delen mede dat tijdens de vergadering uitleg over één en ander gegeven zal worden.

Wanneer die uitleg niet tot tevredenheid is kan men maar beter opstappen, aldus SEGERS.

NOTULEN.

Geen op- of aanmerkingen.

OPHEFFING ADVIESCOMMISSIE. BIJSTAND DAGELIJKS BESTUUR.

De heren en worden bedankt voor hun inzet tijdens de vorige HB-vergadering en met name het waarnemen van het voorzitterschap tijdens die vergadering.

INGEKOMEN STUKKEN/MEDEDELINGEN.

deelt mede dat mevr. , de heer
(mogelijk afkomstig uit Kerkrade) en de heer (Dordrecht) in het
hoofdbestuur zijn opgenomen.

wil een door hem ingezonden brief behandeld zien, doch
het blijkt dat deze brief niet door het dagelijks bestuur is ontvangen.
Ook blijkt dat slechts een "geselecteerd" deel van het hoofdbes-
tuur deze brief in handen heeft gekregen.

Wanneer dan ook nog vastgesteld wordt dat niemand de brief bij
zich heeft wordt besloten de brief niet te behandelen.

Vervolgens komt de brief van d.d. 24-12-1985 aan de orde.

Uit mededelingen van met name SEGERS blijkt dat van de leden van
het DB alleen die brief heeft ontvangen, terwijl ook een aan-
tal leden van het HB hem heeft ontvangen.

SEGERS stelt, dat gelet op het feit dat uit het DB is getre-
den, hij ook geen voorzitter van de CP kan zijn.

, VREESWIJK, en bestrijden deze uit-
spraak en eisen dat tijdens deze HB-zitting gehoord wordt over de-
ze kwestie.

SEGERS haalt diverse artikelen uit de statuten van de CP aan en
weet voorgaande sprekers af te bluffen.

Hierna gaat SEGERS meteen over naar de ingezonden brief van
d.d. 4-2-1986.

Spreker zegt dat hierin verraad pleegt ten opzichte van het
zittend DB, welk bestuur voor het grootste gedeelte gekozen is tijdens
het CP-congres.

In de brief van 6-2-1986 van dreigt deze met een faillisse-
mentsaanvraag van de CP, aldus SEGERS.

VREESWIJK, en blijven verve-
lend doen en eisen dat bij de behandeling van de brieven aanwezig
is.

Zowel als SEGERS zeggen dat dit uitgeloten is en
brengen de ingediende moties van de kringen Rotterdam en Limburg ter
tafel. Moties in fotocopie bijgevoegd.

Na veel heen en weer gepraat wordt, gezien het feit dat de motie
van de kring Rotterdam, het compleetst is, besloten deze ter stemming
te brengen.

brengt nog naar voren dat er ook nog een ingediende
motie ligt afkomstig van de kring Amsterdam contra

SEGERS die nu toch min of meer de leiding van de vergadering op
zich heeft genomen weigert deze motie ter stemming te brengen.

Voordat de motie Rotterdam in stemming wordt gebracht wordt een
stemtelcommissie samengesteld, te weten: en

Het blijkt dat er totaal 44 stemgerechtigden aanwezig zijn.
(Acht personen hebben een machtiging afgegeven).

Uitslag stemming voor het uitvoeren van de motie contra :
voor: 35 tegen: 17 blanco: 0

Hierdoor wordt het lidmaatschap van de CP ontnomen.

Uitslag stemming voor het uitvoeren van de motie contra :
voor: 33 tegen: 17 blanco: 2

Voor geldt dus hetzelfde als voor .

Vervolgens worden alle HB-leden gevraagd een lijst te tekenen
waarboven in een later stadium vermeld zal worden dat ondergetekenden
eisen dat de administratieve bescheiden van de CP welke en

in hun bezit hebben direct moeten inleveren.

Aan dit verzoek wordt door de aanwezigen voldaan.

Wanneer VREESWIJK, en zich onbeschoft blijven gedragen verzoekt SEGERS hen de zaal te verlaten. Aan dit verzoek wordt door het drietal voldaan.

deelt mede dat namens het DB reeds zeven maal schriftelijk is verzocht om gelden over te maken ten name van de partij.

Terwijl over dit onderwerp van gedachten wordt gewisseld lanceert het plan om als lijsttrekker te handhaven, dit in het belang van de partij.

verzoekt over dit onderwerp een stemming.

Vanuit de zaal komt hiertegen enorm veel weerstand.

Enkele hoofdbestuursleden vinden dat maar een motie van wantrouwen moet krijgen.

Nadat dit gesteld is wordt weer rustig.

Als de rust is weergekeerd komt SEGERS met een brief van VIERLING ter tafel.

In deze brief vraagt VIERLING(en anderen) om een oriënterend gesprek met het HB van de CP met betrekking tot een eventuele fusie met de Centrum Democraten.

SEGERS vraagt de aanwezigen hierover hun mening te geven. Men verbaast zich hierover en met name kringbestuurders uit de kring Rotterdam vragen zich af wat SEGERS nu eigenlijk wil. Deze stelt dat de brief als ingekomen stuk behandeld moet worden. Vervolgens ontstaat een levendige discussie over de inhoud van de brief.

Hieronder volgen enige korte meningen van sommige aanwezigen:

Drs.

VREESWIJK

- "hopeloos, niet haalbaar"
- (die de zaal weer ingekomen is) "bundeling geeft meer power, noodzakelijk voor de verkiezingen"
- "Janmaat moet een nekschot krijgen, desnoods wil ik dat doen"
- "Is niet haalbaar en ook niet gewenst"
- "de krachten moeten gebundeld worden"
- "absoluut uitgesloten"
- "als Janmaat komt ga ik en met mij de hele kring Dordrecht"
- "Ik loop niet weg, dat zou Janmaat wel willen. Zal tot de laatste druppel bloed vechten om die uit de partij te houden"
- "is op eigen titel gaan praten of namens het DB"
- "dat zou verraad zijn".

Tenslotte vraagt VREESWIJK om een stemming over dit onderwerp. Bij handopsteken stemmen voor een eventueel gesprek: VREESWIJK,

Mevr.

en

merkt op dat deze dan ook maar gelijk moeten optreten naar Janmaat en consorten.

SEGERS maant tot kalme en VREESWIJK verlaat wederom de zaal om zich in een nabij gelegen lunchroom teervoegen bij zijn echtgenote en en zijn echtgenote.

AMENDEMENTEN PARTIJPROGRAMMA.

Dit onderwerp verloopt soepel en er ontstaan open discussies onder de aanwezigen die in alle rust verlopen.

leidt het gesprek c.q. de discussies bekwaam en iedereen, ook zij die geen amendementen hebben ingediend, krijgen de kans mee te discussiëren.

Betreffende de onderwerpen abortus en euthenasie zal een commissie zich nader beraden.

Omtrent de doodstraf houden zowel SEGERS als een uitvoerig pleidooi om "de invoering van de doodstraf" niet op te nemen in het partijprogramma.

Hierover ontstaat een langdurige discussie, maar men komt er niet uit.

Tenslotte wordt aangedrongen op een stemming. Het blijkt dat ongeveer de helft + 5 voor invoering van de doodstraf is. Hieromtrent zal dus toch iets worden opgenomen in het partijprogramma, zij het onder nadrukkelijke voorwaarden.

Welke die voorwaarden zijn zal nog nader bestudeerd en omschreven worden.

KANDIDATEN UITBREIDING DAGELIJKS BESTUUR.

Medegedeeld wordt dat twee personen, te weten en , zich op de voorgeschreven wijze aangemeld hebben als kandidaat voor de vacatures in het dagelijks bestuur.

Achtereenvolgens presentereh en zich in een korte inleiding aan het hoofdbestuur.

Niemand maakt bezwaar tegen hun kandidatuur, zodat zij zonder stemming in het DB van de CP worden opgenomen.

COMMISSIE ONDERZOEK WETENSCHAPPELIJK BUREAU.

Per 31-1-1986 is toegevoegd aan deze commissie.

Tot op heden zijn geen reacties van binnengekomen bij de commissie. Het gevolg hiervan is dat er nog geen inzage is geweest in de bescheiden van het Wetenschappelijk Bureau.

Indien op een laatste sommatie weer niet gereageerd zal worden zal een verzoek naar de burgerrechter uitgaan.

Het HB zal van één en ander op de hoogte gehouden worden.

VERSLAG COMMISSIE TWEDE KAMERVERKIEZINGEN.

begint een verklaring van die commissie voor te lezen. (Verklaring/motie bijgevoegd).

Wanneer hij goed en wel bezig is kapt SEGERS hem af omdat volgen-s hem één en ander niet meer relevant is, aangezien en uit de partij zijn gezet.

vraagt vervolgens wat er met de opengevallen plaatsen moet gebeuren.

De grote meerderheid van de aanwezigen is voor doorschuiven, zodat SEGERS nu lijsttrekker is geworden.

Hierna wordt door de commissie medegedeeld dat de volgende personen om verschillende redenen zijn afgevallen en wel:

en
De lijst wordt aangevuld met de heer (afkomstig uit Dordrecht, kleurling), en

VERSLAG ONDERZOEKSCOMMISSIE

vraagt de aanwezigen of er op- of aanmerkingen zijn met betrekking tot het rapport . (Rapport met bijlage bijgevoegd).

Drs . prijst de commissie en zegt het een goed stuk werk

te vinden, waaruit duidelijk blijkt hoe verkeerd sommigen bezig zijn.
zegt woorden van gelijke strekking.

merkt op het niet juist te vinden dat bij het rapport een brief van SEGERS is bijgevoegd.

merkt hierover op dat de commissie hier geheel buiten staat en tot de dag van vandaag niet bekend was met de inhoud van de brief welke door SEGERS is bijgevoegd.

De andere commissieleden beamen dit.

Het HB gaat met de inhoud van het rapport akkoord en zelfs vergeet tegen de inhoud te stemmen.

RONDVRAAG.

Tijdens de rondvraag komt met een artikel uit het Rotterdams Nieuwsblad naar voren waarin o.a. vermeld staat welke praktijken VREESWIJK in Capelle a.d. IJssel heeft uitgehaald.

bemoeit zich er ook mee en maakt VREESWIJK ernstige verwijten over zijn optreden in Capelle a.d. IJssel.

VREESWIJK die weer terug in de zaal is ontsteekt in woede en verlaat vloekend en tierend wederom de zaal.

Opmerkingen zoals " is een gestoorde, het DB moet maar oppleuren en zijn een stelletje klootzakken" doet hij nog voordat de deur van de zaal met een klap dicht valt.

SEGERS probeert het voor VREESWIJK op te nemen, zeer tot ongenoegen van vele HB-leden.

Tot slot deelt SEGERS mede, dat op 28-2-1986 een vergadering zal worden gehouden van de nrs. 1 en 2 van de kandidatenlijsten van de gemeenteraadsverkiezingen.

Omstreeks 01.00 uur wordt de bijeenkomst gesloten.

Centrum partij

214.8 868 307 173

Hoofdsecretariaat
Postbus 670
2601 CR 't-Gravenhage
Tel. 070-48 83 80
Postgiro 52 87-168

AAN: Alle Hoofdbestuurleden van de
Centrum partij.

Oms. kenmerk: DB/ds/ML
Datum: 16 januari 1986.

Geacht Hoofdbestuurlid,

Hierbij nodigen wij u uit, tot het bijwonen van een Hoofdbestuurvergadering, welke gehouden wordt op vrijdag 14.2.1986 om 19.30 uur. Plaats van vergadering wordt u medegedeeld op donderdag 13.2.1986, door de partijsecretaris. U gelieve de secretaris dan ook op die datum telefonisch te contacteren onder nummer 08850 - 2 14 13.

Duidelijk wordt hierbij nogmaals gesteld, dat alleen leden van het Hoofdbestuur, welke voorkomen op de presentielijst, toegang hebben tot deze vergadering. **NIET AAN WORDT STRIKT DE HAND GEHOUDEN.** Toehoorders, bezoekers, belangstellenden enz. worden NIET toegelaten, elke poging is tevergeefs.

Overeenkomstig de aangenomen motie van de Kring Rotterdam, wordt een strikte vergaderorde gehandhaafd, elementen die trachten de vergaderorde te verstoren, worden uit de vergadering verwijderd.

A G E N D A:

1. opening
2. notulen vergadering 26.11.1985. (te behandelen door de commissie).
3. opheffing van de adviescommissie bijstand DB.
4. Ingekomen stukken en mededelingen.
5. amendementen partijprogramma, goedkeuring partijprogramma.
6. presentatie kandidaten uitbreiding DB. (spreektijd max. 3 min.)
- pauze.
7. verkiezing kandidaten uitbreiding DB met 2 personen.
8. uitslag verkiezing, aanvulling DB.
9. verslag onderzoek-commissie Wetenschappelijk Bureau
10. verslag van de commissie Tweede Kamerverkiezingen
11. verslag van de onderzoek commissie Schoenmakers.
12. rondvraag en sluiting.

U een goede vergadering toewensend, verblijven wij met vriendelijke groet,
namens het Dagelijks Bestuur,

D.H.M. Sebens
partijsecretaris

PROCEDURE VERKIEZING AANVULLING VAN HET DAGELIJKS BESTUUR.

Op de eerstvolgende HB-vergadering, die gehouden zal worden op vrijdag 14 februari 1986, zal een uitbreiding plaats vinden van het DB met 2 personen. De aanvulling zal geschieden door middel van een democratische verkiezing, waarbij de meerderheid van stemmen de nieuwe DB-leden zal aanwijzen.

Daar het een noodzaak is, om in het DB personen zitting te laten nemen, die een doelgericht bestuur en een planmatig beleid kunnen voeren en uitstippelen, hebben wij een profielschets van de kandidaten gemaakt.

De kandidaatstelling dient schriftelijk te gebeuren, gericht aan de secretaris van het DB, Steegstraat 14 te 5439 NL Linden vóór 5 februari 1986. De kandidaatstelling dient gesteund te worden door de handtekeningen van 2 Kringvoorzitters alsmede door de handtekeningen van 10 Hoofdbestuursleden. Het is niet toegestaan om meer dan één kandidaat te steunen, daar dit de kandidaatstelling ongeldig maakt. Hieraan wordt strikt de hand gehouden.

Van de kandidaten worden de volgende kwaliteiten verwacht:

1. Een behoorlijke algemene ontwikkeling, bestaande uit een middelbare schoolopleiding of gelijkwaardig, eventueel aangevuld met cursussen. Volledige beheersing van de Nederlandse taal in woord en geschrift.
2. Beschikken over goede contactuele eigenschappen.
3. Het partijprogramma in woord en geschrift uit kunnen dragen.
4. Ervaring op bestuurlijk gebied, waaronder wordt verstaan het ontwerpen, opzetten en uitvoeren van het partijbeleid.
5. Het op bestuurlijk niveau voeren van onderhandelingen en discussies.
6. Bereidheid tot volledige inzet, waaronder het bezoeken en organiseren van vergaderingen, bijeenkomsten en cursussen, het ontwerpen en geven van cursussen, het houden van spreekbeurten, het bijstaan van afdelingen en Kringbesturen, het doen van studie, het schrijven van nota's, instructies en informatieve artikelen, het voorlichten van scholen, verenigingen, organisaties en groepen etc., het doen van onderzoek, gestalte geven aan het partijprogramma en de partij-ideologie.
7. Van onbesproken gedrag.
8. Bekendheid met georganiseerd overleg op elk niveau.
9. Reeds geruime tijd actief zijn binnen de partij.
10. Loyaliteit tov. de partij en het bestuur, de bereidheid optimaal constructief, creatief en opbouwend te functioneren in teamverband.
11. Het partijbelang voorrang te verlenen op persoonlijke belangen.

De kandidaatstelling wordt met belangstelling tegemoet gezien, met vriendelijke groet,

H.M. Segers
Partijsecretaris.

Linden, 16 januari 1986.